

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1110 Pres.

Cerculariu

catra tôte oficiile protopresbiterale din archidieceș'a Transilvaniei.

Joi a dou'a septemana dupa Paschi, adeca la 12/24 Aprile a. c. se implinescu 25 de ani, unu patrariu de secolu, dela fericit'a cununia a Maiestatei Sale cesare si apostolico-regesci, a preagratiusului nostru monarchu Francisu Iosifu I. cu Maiestatea Sa august'a noastră regina Elisabeth'a.

Clerulu si poporul nostru pururia credintiosu Maiestatei Sale monarchului si dinastiei preanalte, va emulá de siguru cu cele lalte popóre ale patriei intru esprimarea bucuriei generale la implinirea acestui periodu din viét'i'a familiara a Maiestatiloru Sale, in care veduram realizate dorintiele comune pentru intarirea casei domnitóre, si cu deosebire pentru fericit'a nascere si crescere a clironomului.

Din acestu incidinte reprezentanti'a clerului si a poporului archidieceșanu intrunitu chiaru la timpu in sinodu anualu, va aflá calea si moduru de a manifestá la preanaltulu tronulu alu Maiestatei Sale cesare si apostolico-regesci fericitarile omagiali si sincere ale archidieceșei intregi.

Catu inse pentru singuraticile comune bisericesci, affu cá e de lipsa: ca clerulu si poporul pretotindenia sê fie contielesu bine in privinti'a celoru ce suntu de facutu, ca in anumit'a di sê se manifesteze și in viét'i'a poporului nostru bucuri'a generala, ce provine din devotamentele nòstre omagiali catra Maiestatea Sa regele si catra preanalt'a dinastia.

Spre acestu scopu recomendu: ca dio'a de Joi ce cade in 12/24 Aprile a. c. sê se serbeze pretotindenia ca serbatóre patriotica iubileara intru binecuventarea si marirea cununiei aniloru 25 din fericit'a casatoria a Maiestatiloru Sale regelui si reginei; celebranduse in tôte bisericile parochiale sant'a liturgia impreunata cu docsologi'a mare

si cu rogatiunile prescrise anume pentru monarchulu.

Recomendu mai departe: ca in aceeași di nainte de médiadi poporulu nostru, plugarii, industriasi si toti altii sê se contenesca dela lucru si sê participe in vesminte serbatoresci la solenitatile rituali in biserica, apoi si la alte intruniri de bunacuviintia, cari pòte se vor arangia intru marirea si decorulu festivitatiei.

Va fi unu lucru laudabilu, placutu lui Dumnedieu si corespundietoriu inimei preabunului nostru monarchu: déca in aceeași di iubileara ne vomu aduce aminte cu indurare de cei seraci si le vomu intinde dupa putintia ajutoriu in bani, ori in victuale ori in vestminte, ca asia si cei mai lipsiti de midilócele traiului sê aiba atunci posibil'a mangaere si sê pòta participá și ei in bucuri'a dilei.

Oficiile protopresbiterale si cele parochiale suntu pofite a luá mesurile necesarie spre a se aduce acestu cerculariu alu meu cu tóta repedimea la cunoscenti'a publicului, si spre a se intocmi serbarea iubileara intr'unu modu catu se pòte mai stralucitu.

Sibiu, 5 Aprile, 1879.

Archiepiscopulu Transilvaniei:

Mironu Romanul.

Revista politică.

Sibiu, in 6 Aprilie.

In linia primá a evenimentelor politice interne se aflá de astádátá mișcările electorale in Cislaitania. Un comunicat al conducetoriilor partidei cehice-naționale, după admonările obicinuute la unire, declará cá deputații poporului cehic, vor avé a decide după alegeri despre participarea la senatul imperial. Și partida clericalá din Bohemia dá semne de viață.

Îndatá ce ambele parlamente vor fi intrunite li se va așterne proiectul despre administrațiunea Bosniei și Erțegovinei. Principiul

conducetoriu la compunerea acestui proiect a fost, cá cheltuelile de administrație ale țerilor ocupate sá se acopere din venitele lor.

Așentatul asupra Țarului a produs pre tot locul aceleși simțeminte de indignațiune, ca și in Rusia. Se vorbesce, cá el va fi signalul pentru o reacțiune generalá, care fără indoialá este medicamentul cel mai rêu pentru scáderile, de care bolesce statul rusesc.

Și convențiunea de la Novi-Bazar ar fi — har domnului — incheiatá. Numai Albanesi au așternut ministrului president italian un protest, care ar puté da ansá la noue nemulțamiri.

Din vorbele multe și varii ce se fac despre cestiunea Rumeliei răsáritene mai avem a înregistra un rezultat pozitiv, adecá denumirea lui Aleco Pașá de guvernor al acestei provincii. In Constantinopole s'a ținut in zilele aceste un consiliu de ministri, la care au luat parte cei mai distinși generali ai armatei turcesci, in care s'a discutat cestiunea Rumeliei răsáritene și a Greciei. Resultatele acestui consiliu sînt dubii.

„Republique française” anunță cá proiectul unei ocupațiuni micste a Rumeliei este părăsit cu desevêrsire. Negotierile, care se urmează de present între cabinetele europene au de basá prelungirea pe un an a puterilor comisiunei internaționale dela Filipopole. Același diariu dice, cá ocuparea Balcanilor de cátrá trupele turcesci este amânátá pentru o datá nehotáritá.

Cu ocaziunea serbatorilor Pascilor și-a luat vacanțe și guvernul franceș. Președintele republicei, d. Jules Grévy, s'a dus la moșia sa in departamentul Jura, ear ministrul de finacie, d. Leon Say, spre sudul Franciei. D. Leon Say e inlocuit pe timpul absenței sale prin ministrul postelor și telegrafelor, d. Cochery. D. Freycinet asemenea a părăsit Parisul și d. Waddington a plecat la Laon, spre a se odihni cáte-va zile și a asista apoi

la ședințele consiliului general de acolo. Inainte de despărțire, ministrii au mai ținut un consiliu, la care președintele republicei a subscris un decret, prin care se făcú însemnate schimbări in personalul tribunalelor din Paris, Lyon, Bordeaux, Grenoble, Rennes s. a.

Prin aceasta, guvernul voiesce sá facá de prisos propunerea d-lui Boyset, care cere investitura magistratilor și care cu greu ar fi primitá de Senat.

Partea principalá a adresei adunárei naționale bulgare cátrá principele Donducoff, conține aceasta:

„Eselență!

„Mărginirea teritoriului și poziția imposibilá a principatului Bulgariei, cu greu sînt menite a impliní speranța Țarului liberator in privința prosperării principatului. Isoarele veniturilor țerei nu sînt in nici o proporție cu sarcinele, cari i sînt impuse dinainte, atât față cu Poarta, cât și față cu creditorii Porței. Alte consecințe și greutăți financiare se vor nasce prin emigrarea necontentá din acele districte bulgare, cari sînt lăsate in mânil Turcilor.

Dificultățile politice cari vor urma din aceasta vor fi și mai agravate prin persecuțiile și barbariile, cari insoțesc tot-d'auna regimul turcesc. Prezența garnisoanelor turcesci va sta deasupra slabei noastre individualități politice ca sabia lui Damocles. Ea va impede dezvoltarea noastră și va ținé într'o spaimá continuá chiar orașele noastre dunárene, peste cari in scurt timp ar puté năvăli.

Pentru a puté preintimpina aceste garnisoane turcesci ale căror mâni sînt încă roșite de sângele femeilor și copiilor bulgari, ar fi necesar ca principatul sá întreție o putere tare armată, care însă ar stoorce avuția naționalá. Strigátele sfășietoare de ajutor rêsesc, pêtund până la noi prin Balcani, strigátele din inimile acelor cari trebuie sá rămáe sub jugul turcesc, ale acelor cari prin sânge, religie, limbá și prin lungi se-

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(20. urmare.)

XIV.

Dela strada de l'Ouest până la Marseille.
(urmare.)

— Privesci portretul d-lui Michelet, și se ea, este nimerit de minune.

— Așa dar nu m'am înșelat, și se Van-der-Bader, am gâcit cá este el.

D. Ellermann încercá toate mijloacele posibile, pentru a îndupleca pe amiculu seu sá plece.

— Numai un minut încă, și se doctorul, care înghiți portretul cu ochii.

— Doué minute, dacă și place, scumpul meu învățator, oftá studentul, care trebuia se aibá un mare fond de filosofie, numai vom greși trenul la Marseille.

Acest cuvânt schimbá situația.

— Să greșim trenul! strigá profesorul trăsáring. Viná, viná, amice.

Și salutând atât de stângaciu precum numai un învățat o poate face el cobori iute scara.

D. Ellermann îi urmă.

Copila cu fața drágálașá îi insoți și i aruncá tinérului om, o privire espresivá.

Studentul zimbí cu melancolie, înroși și își plecá ochii.

Ce enigmá viețuitoare era acest soț al doctorului!

— La Marseille! la Marseille! repetá cest din urmă, și inainte de toate sá vedem sá nu greșim trenul.

— Nu 'l vom greși, domnule doctor, însă lucrul esențial este, sá mergem la hotelul nostru, pentru a ne lua bagagiul.

— Bine și ci... dar la care hotel am tras?

Studentul scoase din posunar un mic portofoliu pe care îl deschise.

— Hotel de la Plata, strada Geoffroy-Marie, și se el.

Van-der-Bader, care nici odatá

nu se îngrija de nimic, se nitá la Ellermann cu stimá.

Cest din urmă și se cu un suris semnificativ:

— Tot sînt dará și eu de ce-va bun.

XV.

In care Ellermann înlocuiește pre Michelet.

Monstrul care scupá fum și foc tocmai se oprí liniștit in gara dela Marseille, spre marea bucurie a lui Van-der-Bader și a lui Ellermann.

Ora repausului sosise in sfêșit pentru cei doi călétori ai nostri, și și era timpul suprem.

De la plecarea sa din Leyden, doctorul slábise, și slábise încă binișor, ear studentul schimbá coloarea sa rumená cu o paliditate bolnăvicioasă.

Aceste două ființe împreunate prin întempleră, devenirá nedespărțibile, una de alta.

Pentru nimic din lume elevul nu s'ar fi despărțit de învățatorul seu.

Un strein inițiat in aceste rela-

țiuni particulare, in această alipire grăbitá a doi oameni, cari se cunoscteau de timp atât de scurt, ar fi fost foarte surprins.

Fără indoialá aici zace ascuns vr'un mister, și-ar fi și el.

Însé in zadar el s'ar fi încercat sá'l descopere.

Cine știe nu vom fi noi mai norocoși inainte de a sfêși această scriere.

Altecum, pentru noi, misterul nu va fi atât de mare, încát sá nu'l putem strábate.

Eatá aici un vechiu învățat, care nu cunoaște viața, care se aruncá fără prevedere într'o lume nouá și care, in oara plecării aflá pe unul din vechii sei elevi, scrutător ca și el, care'l grămádește cu prevenirea, cu alipirea, cu respectul seu, care îi face in sfêșit mii de mici serviții.

Amiciția eroului nostru, pentru Ellermann nu parea ea a fi cu totul firească?

Alipirea tinérului om de acest profesor inchis și serios, ce e drept e mai puțin esplicabilá; însă acest

coli de suferință și speranță sunt legați cu noi.

Vă rugăm Escelență, a fi interpretul acestor simțimente acolo unde trebuie să fie cunoscute.

Atentatul din Petersburg.

Atentatul avu loc la 9 oare dimineața la cornul edificiului al statului major cercual din Petersburg pe piața admiralității, peste drum de purtalul palatului lui Gorceacoff. Zidul edificiului statului major poartă urme de gloanțe. Atentatorul se numește Ioan Scoloff, în serviciu la un établissement al ministeriului de finanțe în provincie; el nu voi a da date mai de aproape și dice: viitorul va judeca faptul său! Subsuori avea lipite cu ceară două capsule cu venin; pe când fu el arestat scârșni din dinți și înghiți probabil veninul. În curând după aceea îi veni să verse și făcea spumă pe la gură. Sara se răspândise faima, că el ar fi murit după ce el s'ar fi opus, a lua contraveninul oferit; cu toate aceste, pare a fi succes, a aplica mijloacele în contra veninului. Sara cetatea era iluminată, masse de popor incungiura palatul imperial, împăratul s'a arătat în fereastră. Din toate părțile ale imperiului și dela curțile străine sosesc telegrame de felicitare. Aristocrația din Petersburg, sub conducerea contelui Bobrynski, a trimis o deputațiune, care a exprimat împăratului supunerea sa și totdeodată indignațiunea despre atentatul întemplat.

Criminalistul, pe care după cercetări mai detaliate l'ar chiama Solowieff și ar fi de 30 ani, a descărcat mai întâiu trei împușcături asupra împăratului, și după ce era deja culcat la pământ a împușcat a 4 oară lovind pe un polițist; după aceste fu escortat la prefectura poliției. Împăratul s'a urcat în ecupagiul majorului local care a alergat îndată la locul atentatului, și a plecat în societatea împăratului către palatul de earnă, unde după puține minute a sosit deja toți membrii familiei împărătesci și în timp scurt mii de funcționari civili și militari precum și corpul diplomatic. Împăratul luă parte ca tot-deuna la 11 oare la liturghie; la 12 oare se săvârși în biserica cea mare a palatului de earnă o rugăciune de mulțămire; între aceea toate persoanele, ce s'au prezentat în palat, au luat pozițiune în sala albă; se dădă o expresiune via de bucurie, când împăratul, părăsind biserica, a pășit prin sale și a intrat în urmă în sala albă, unde el și-a exprimat celor prezenți mulțămirea sa pentru loialitatea dovedită. La 3 oare împăratul merse singur în ecupaja sa obișnuită

deschisă la catedrala casanică, unde săvârși el o rugăciune de mulțămire „Golos” află, că spre judecarea atentatorului se va institui un tribunal superior; cu cercetarea prealabilă s'a însărcinat senatorul Leontieff, care a și pășit deja la împlinirea misiei sale. Se adevăresce, că criminalistul se chiamă Alecsandru Solowieff, el ar fi fost învățator în Toropetz (guvernamentul Peskau). Scările despre o încercare de otrăvire a criminalistului nu se adevăresc; vătămarea de sânge, care o avuse Solowieff, ar fi fost o urmare a tractărei crudele de către public cu ocaziunea arestării atentaturului, care numai prin pășirea grabnică a poliției fu scăpat de moarte. Cătră dignitarii adunați în sala albă a palatului de earnă împăratul s'a adresat cam în următorul chip: Scăparea sa o mulțămescă prevedenței dumnezeiesci; el vede într'aceasta o indigitare, că viața sa ar fi încă necesară pentru patria iubită, căreia va jertfi el anii sei din urmă cu aceeași iubire, cu care a servit el întreaga sa viață.

O adresă contra proiectului de maghiarisare.

Sinodul parochial dela biserica Sântului Nicolae din Brașov a votat și trimis cătră Metropolitul gr. or. pentru pașii întreprinși în contra proiectului de maghiarisare al d-lor Tiszatréfort următoarea adresă de mulțămire și de aderență:

Escelența Ta Preluminate și Preasântite Archiepiscoape și Metropolit!

Membrii sinodului parochial dela biserica sântului Nicolae din preurbul Scheiu din cetatea Brașovului vin cu cel mai profund respect și devotament, a da expresiune via simțimentelor, cugetărilor și vederilor lor față de pașii ce ai făcut Escelența Ta împreună cu deputațiunile dieceselor sufragane, la Majestatea Sa Preainaltă sancțiune prealabilă acelu proiect de lege, prin care pe de o parte se vatămă în punctele cardinale autonomia bisericii noastre garantate prin lege și se scurtează în punctele principale drepturile autorităților noastre scolare confesionale, eară pe de altă parte se intenționează nimicirea limbii, împedecarea și surparea culturii naționale.

Moșii și strămoșii nostri au știut să și apere limba și biserica strămoșască cu toată rezoluțiunea și tăria în timpurile acele grele și critice, când era crimă, a fi ortodocs și au suferit chiar și persecuțiunile cele mai grele pentru aceste tesauri naționale, deși

n'au meritat acele prigoniri. Noi strănepoții acelor strămoși întăriți în lupte pentru odoarele cele mai prețioase, declarăm în fața lumii sus și tare, că și noi ca și străbunii nostri vom să rămânem Români cu limba românească și cu cultura românească pentru că o națiune se poate cultiva cu succes bun numai în limba sa națională.

Retăcem starea cea tristă și deplorabilă, în care au ajuns interesele noastre economice, sociale, naționale și politice prin sistema cea nouă de guvernare, dar nu putem inăduși în pepturile noastre simțul de amărăciune, când vedem, că ni s'au tăiat scoalelor noastre fără nici un drept și raționament și acele isvoare pentru cultura, la care după decrete împărătesci și după chrisoave vechi am avut și avem tot dreptul. Dar mai presus de toate proiectul de lege pentru introducerea limbii maghiare ca studiu obligatoriu în scoalele noastre populare, ne umple de cea mai mare îngrijire pentru limba și cultura noastră națională.

Fiii acestei sante biserici vin și declară cu toată rezoluțiunea, că aprobază și salută cu cea mai mare bucurie pașii, ce i-ai făcut Escelența Ta, împreună cu deputațiunile dieceselor sufragane în cauză autonomiei bisericesci, limbii și a scoalelor noastre confesionale. Inainte numai pe drumul acestă cu tărie, energie și cu perseveranță și pașii vor fi încoronați de rezultate îmbucurătoare. Te rugăm Escelență, să conțezi totdeaun'a pe devotamentul, și spriginul nostru moral și material mai cu seamă în momentele aceste grele și critice, când stă un nuor greu și încărcat de furtuni să se descarce asupra capetelor noastre, pe lângă toate asigurările ce le-a dat monarhul în mod serbătoresc, în fața deputațiunilor noastre bisericesci, și să ne nimiscească limba și cultura noastră națională.

Primesce Escelență aceste declarațiuni emantate din convicțiunea cea mai leală și mai sinceră. Totdeodată Te rugăm, să nu cruți osteneala, a Te întrepune cu autoritatea înaltei demnități în casa magnaților în contra despomenitului proiect de lege. Se trăiesci Escelența Ta spre binele și fericirea națiunii și a bisericii noastre ortodoxe resăritene.

Brașov, 18 Martie 1879.

Din ședința sinodului ordinariu dela biserica sântului Nicolae.

(Gaz. Tr.)

Convențiunea româno-ungară asupra tarifei căilor ferate.

Ministeriul princiar al agriculturii, comerțului și lucrărilor publice

al României, lucrând ca direcțiune de exploatare a liniei drumului de fer Ploiesci-Predeal, de o parte, și ministeriul regal al comunicațiunilor și lucrărilor publice al Ungariei, de altă parte, dorind a stabili principiile tarifare ale unui serviciu de transit pe liniile Grosswardein-Kronstadt și Bucuresci-Predeal prin o convențiune schimbata între ambele ministere, și care va intra în lucrare în același timp cu convențiunea internațională, ce se va schimba între cele două guverne vecine, în scopul de a modifica unele din dispozițiunile convențiunii încheiate în anul 1874, la 19 (31) Mai, relativă la juncțiunea căilor ferate, a numit pentru acest sfârșit:

Pe d. C. P. Olănescu, inspector general, șeful controlului drumurilor de fer române, și pe domnul Alecsandru Ribăry de Ribăr, consiliariu ministerial, șeful secțiunii drumurilor de fer și navigațiunii.

Cari, după ce și-au comunicat deplinele puteri, găsite în bună și regulată formă, au convenit asupra articolelor următoare:

Art. 1 Ministeriul princiar al României asigură pe linia Bucuresci-Ploiesci-Predeal, pentru mărfurile în vagoane complete și transportate transit, aceleași unități tarifare pe tona chilometrică, ca și acele care s'ar găsi în vigoare la aceeași epocă pe linia Bucuresci-Verciorova pentru serviciul de transit și pentru același fel de mărfuri.

Art. 2. Ministeriul princiar mai declară, că acordă pe linia Bucuresci-Ploiesci-Predeal, pentru mărfurile de transit, aceleași avantaje, ce ar fi acordate la aceeași epocă sau prin cale de refacție, sau prin orice altă cale, pe linia Bucuresci-Verciorova pentru același fel de mărfuri de transit, în aceleși condițiuni de cantitate și de termin.

Art. 3. Ministeriul regal al Ungariei declară din partea sa, că acordă pe linia Kronstadt-Grosswardein, pentru mărfurile de transit venind din România și încărcate în vagoane complete, aceleși avantaje de tarif ce ar acorda la esportăție pe aceeași linie, la mărfurile de același fel de provenință ungară.

Art. 4. Convențiunea de față va înceta de odată cu convențiunea comercială internațională acum în vigoare între ambele state vecine.

Făcută în duplu esemplar, la Budapesta, la unsprezece Martie, anul una mie opt sute șaptezeci și nouă. (Semnat), C. Olănescu.

(Semnat), A. de Bibáry.

Pentru conformitatea traducției, Ministrul lucrărilor publice M. Phéréhydes.

student, nu spusese el, că caută fericirea, și că spre acest scop umblă prin lume?

Nu este oare foarte probabil, că acești călători împreunați prin aspirații aproape asemenea, să încerce unul pentru altul una din acele amicitii iresistibile, pe cari viața în călătorie adese le face atât de ușoare și atât de plăcute?

Van-der-Bader nu se simția bine când îi lipsia amicul său.

Dedat a se folosi de limba învățaților, el nu cunoștea nimic din viața de toate zilele, și toate micile convenții sociale, erau litere moarte pentru densus; afară de aceea, el puțin cunoștea limba franceză.

Ellermann, suplinia neajunsurile învățatorului, el avea purtări plăcute, atrăgătoare, avea multă bunăvoință, vorbia corect limba lui Voltaire, și accentul său holandes îi dădea vocii sale chiar un farmec mai mult.

Dacă totuși cineva se va mira de această amicitie intimă, care se născu atât de iute în acești doi bărbați, noi în neputința noastră, nu o

vom pute esplica, rugăm însă pe cetitori, să urmărească cu răbdare desvoltarea acestei istorii.

Van-der-Bader și Ellermann eșiră din gară cu sacurile lor de drum și fură nemijlocit asurdiți prin strigătele discordate ale comisionarilor și feciorilor de hotel.

— Hotel de la Bourse aici! strigă o voce răgușită.

— Călătorii pentru Vulturul de aur, dicea altul.

— Domnii cari trag la marele hotel Beauveau.

— Aici, dise Van-der-Bader, și se aședă cu Ellermann, în micul omnibus al hotelului, în care mai ședea o Engleză înaltă uscăcioasă cu fața încornurată și cu atitudine bătoasă.

După vr'o câte-va momente omnibus descărcă călătorii înaintea casei ce se afla la cornul stradelor Beauveau și Quai-Napoléon.

Ellermann înfrânt de oboseală, nu dicea nici măcar un cuvânt; învățatul din contră, era plin de bucurie.

— În sfârșit, îl vom vedea, ofta el.

Teissier, proprietarul actual al hotelului, îi întâmpină cu prevenire.

Fără de a mai avea grija Englezii cu fața de pergament, doctorul eși ca o bombă din omnibus, se împedecă și cădă cât era de lung pe trottoir-ul asfaltat.

— Aoh! făcū Engleza, acoperinduși fața cu vëlul.

Ellermann se repezi, cu un țipet la cel cădut. Van-der-Bader se spăriase binișor de căderea sa.

În momentul, când Teissier și studentul s'apriară de el, el se ridică repede.

Ellermann, cu o mână pe inimă, încercă să sprijinească cu cealaltă pre prietinelu său.

Acesta îl împinse ușor la o parte. — Nu cum-va te-ai rănit domnule? întrebă Teissier.

— De cine am onorul? întrebă profesorul.

— Eu sânt directorul hotelului Beauveau.

— Du-mă la domnul Michelet, dise învățatul, de astă-dată nu o să'l greșesc.

— Dl. Michelet, din Paris?
— Fără îndoială; sânt doară mai mulți Michelet?

— Deu, domnule, răspuse Teissier, D-ta mai că vei fi venit prea târziu...

— Doar n'a părăsit Marseille, întrebă Ellermann, reculegându-se de emoțiunea sa.

— Ați diminează la unsprezece ore a plecat la Said.

— Ah! dumnezeule! esclamă învățatul.

— Nu ne-ai pute spune, unde l-am pute afla.

— Îl puteți afla în Alexandria.

— Domnule Ellermann, se pleacă, dise profesorul.

— Nu este o putință, răspuse Teissier, vasele cari fac linia la Egipt pleacă tot în 9, 19 și 29 a fiecării luni, trebuie dar se ramâneți de ce zile în Marseille.

Van-der-Bader dădă din cap și intră cu Ellermann în hotel.

(Va urma).

Catastrofa dela Seghedin.

(Raport special al „Tel. rom.“ dela un martor ocular).

III.

(Înceiere.)

Am cercat dela cunoscuți de-ai mei a procura bani împrumut, întâin dela un colegă al meu, carele e cam bănos, dară spre nenorocirea mea nu avu bani destui la sine și așa nu mi putu da nimica împrumut, mă adresai apoi la un Jidan negustoriu, dela carele avem obicei de a cumpăra diverse mărfuri, și acesta fu așa de afabil de a mi împrumuta 10 fl. v. a.; Dară spre a pute merge pre trenul personal până la orașul C.; nu mi era destul. Ce se fac? Mă resolviiu a telegrama amicului M: în C.; ca să mi trimită îndată 50 fl. împrumut, dară cei dela telegrafu împărțindu mi, că după bani să nu aștept, că de aceia la drumul ferat nu se primesc, ci numai pre cale postală, mă resolviiu a merge in comuna Szöreg.

Ajungând deci in comuna aceea, și necunoscând pre nime am socotit să merg la popa sârbesc ca după datină română, cea mai însemnată persoană in sat și să mă rog de acela, să ne deie cortel, până când vom pute merge mai departe. Dară ce se veți! Popa acela, de și avea destule chilie de locuințe și era om singur, veduv, n'a avut milă de starea noastră, in carea ne aflam sgriburind de frig in timp vântos, afară in mijlocul uliței; beata maică leșina de oboseală, copii strigau după mâncare, totuși inima petroasă a preotului nu auđi glasul celora ce strigau după ajutoriu și nu ne dădu loc, de și mă provocaiu la preotul sârbesc din Seghedin, că acela ne-a îndrumat a merge la densus și că și eu sum de relig: gr. or.

După aceea ne întâlnirăm cu un jurat al satului și acela ne îndrumă la dascălul satului, unde spre bucuria și mângăierea noastră aflarăm un căpitan din Seghedin cunoscut și acesta recomandându-ne dascălului și dascăliței, ei cu bucurie și plăcere ne primiră in cortel și chiar in 2 chilii ale sale, unde deja căpitanul cu familia sa cuprinsese loc, și unde era căldură foarte binefacătoare pentru oazele noastre sdrobite. Ne-am restaurat noi puțin, dară preste noapte nu puteam dormi toți in cele 2 chilii; ce era de făcut? — maica, mai departe femeia mea cu copila de țită cuprinsă loc intr'o chilie pre jos așternându și pat, numai să fie in casă caldă, noi ceilalți toți căutarăm culcuș preste noapte in scoală ca un hambar de mare și rece ca in pesteră. Mai sosi și inspectorul scolaru cu familia sa și neamurile numeroase împreună, încât acum la olaltă eram 20 persoane. Am socotit, că atâte persoane dacă ne vom pune și vom sufla in pumni, se va încălzi scoala, dară vană ne-a fost socoteala și așa nu remasă altă, decât a încălzi cuptoriul cel mare cu foc de paie. Da vai, greu se mai încălzia scoala. Deabia se simția la cuptoriu și giurul lui căldură; in fundul scoalei încă tot polul nordic domina. Deci imbrătoșarăm cu toată căldura omenească cuptorul și ne tânguiam cu toții despre catastrofa din Seghedin, familia inspectorului își plângea toată averea înecată in apă, fica sa își plângea bărbatul, că nu scia ce s'a ales de el, eu cugetam la locuința și patul cel bun din Seghedin, numai suspinele erau mutele vorbe ale celor ce suferiau; — și se rupea inima de atâte durere și văierătură. Pre urmă somnul și-a cerut tributul seu și ne căutarăm de așternut in pregiurul cuptorului, am tras doauă bance lungi înainte și pre acelea imi făcui pat, era moale ca o peatră; mă învêrtiam când pre o lature, când pre cealaltă, dară nici o lature nu se putea împăca cu patul meu și așa mai nimica n'am

durmit; pre copii îi aședa pre după cuptoriu, românește, ca purceii lângă olaltă, pre paie și dormiră ca duși până dimineața.

Ceva mai departe de cuptoriu se culcă familia inspectorului cu neamurile sale pre bănci și table și plângea cu amar de patul cel neîndatinat. Cel mai neînpăcat dintre ei însă era un ficiorașu de 6 ani, carele toată noaptea cu tonurile sale nearticulate conturba liniscea publică a dormitoriului, încât era de neces să'l trimit la Neurotchen, unde se uscă gheața! In ziua următoare am așteptat veste sigură, că oare stă încă casa noastră, am și vrut a merge la Seghedin după mobiliariul meu, dară un vifor cumplit, care făcea din pulbere nor, mă opri a merge acolo. Ne rugam lui Dumnezeu să ne păstreze puținica avere ce avem și să ne-o scape in pace; numai odată cătră ameași ne vine vestea că și casa noastră din Seghedin unde locuiam, s'a surpat in apă, prin urmare tot ce am avut acolo in preț de 2000 fl. v. a. a înghițit apa, un strigăt unison de „Vai de noi!“ au fost resunetul durerei noastre, sudori reci ne-au curs pe spate și după o pauză lungă de tăcere erupserăm cu toții intr'o lăcremare ne descriptibilă, dară o voce din inimă ne spunea, că nu se poate, ca o casă de peatră așa de tare ca aceea să se dărîme așa de curând și in speranța aceasta legănându-ne așteptarăm sosirea ginerelui, inspectorului de scoală ca să ne aducă scirea autentică și să ne mângăie sufletele intristate. Până la sosirea lui minutele erau eternitate, după ameași numai odată sosese densus spre mângăierea muierei sale desperate și tremuram de răspunsul, carele ni'l va da densus pre întrebarea, că oare mai stă casa noastră? Pare că ascultam pre Mesia și când ne spuse, că casa noastră încă stă, cădurăm de bucurie cu toții in genunchi și mulțamiam din adencul inimei noastre atotputernicului Dumnezeu, că ne-a mântuit partea cea mai mare a averii noastre! Așa rugăciune ferbinte românească de mult n'a eșit din pepturile noastre ca atunci.

In zilele următoare m'am și dus cu câte un car după bogăgia remasă. Partea cea mai mare am adus-o mântuită și am mutat-o la orașul M., unde ne aședarăm, însă dauna totală cu ruina mobiliilor, furarea și pierderea multor obiecte mărunțișe totuși mi se urcă la suma de 500 fl. v. a.

Asemenea o daună de 200 fl. v. a. are colega meu S., a căru cărți prețioase fură esundate de apă, însă și el debia scăpa cu viața întreg sănătos.

Al treilea coleg (tot român) B., cu familia împreună s'a tras cu cele mai necesarie in hotelul Ungaria, in strada cea carea a ramas singură uscată, adecă neatinsă de apă, cele mai multe mobilie însă cu porcelanerii ascunsă între servete in cuadro-puri bine aședate au rămas in casa sau locuința sa făcută din lut, din care causă deabia ajunse apa la locuința sa, îndată se surpă cu toate ale sale, încât dauna i se urcă la 1000 fl. v. a.

Al patrulea, june român, scriitoriu încă scăpă in pace, dară umblă până in cote in apă, până când scăpă toate ale sale udate bine.

Precum vedeți nici un suflet român n'a perit in Seghedin.

Vreați se sciți acuma, că ce urmări a avut ecsundarea Seghedinului? Că

1, s'au surpat 6633 de case, dintre care și de cele mai solide, care reprezentau un preț de circa 4 milioane in valoarea lor materială, și un preț de circa 3 milioane in valoarea pretensiunilor intabulate pre ele; mai departe

2, 80,000 de jugere de pământ

cu semănăturile cele mai frumoase fură esundate, a căror folosință pre un an perdat se poate calcula la 1 milion floreni;

3, multe mișcătoare, constătoare din diverse lucruri de casă, documente și animale in preț de 1 milion înoată in apă;

4, până acuma 59 persoane din apă morți scoși se scie, dară încă câți mai zac sub casele dărimate;

5, populațiunea s'a înprăsciat in toate părțile Ungăiei mulți cu scop să nu se mai întoarcă la vatra nenorocirii.

Putem aștepta, până vom vedea Seghedinul eară in picioare.

Varietăți.

* (Cas de moarte). Subscrisul cu inima frântă de durere aduce la cunoscință că mult regretatul soț și părinte, Ioan Ganea, paroch greco-oriental in Ferihaz, după multe suferințe, Dominecă. in 11 Martie a. c. 's'a dat nobilul suflet in mâinile creatorului seu. Răposatul a păstorit turma cuvântătoare lui încredințată in restimp de 28 de ani cu un zel caracteristic adeveraților slugitori ai altariului. Înurmătorarea s'a întâmplat Marți 13 Martie a. c. la care au funcționat 13 preoți sub conducerea Părintelui Demetriu V. Moldovan ca emis protopresbiteral, cu care ocaziune P. Moldovan rostii o cuvântare eșită din inimă, carea fu balsam alinătoriu pentru inimile noastre înfrante de măchnire.

Totodată esprimă cea mai cordială mulțamită tuturor P. T. Domni, cari in număr atât de considerabil au concurs la onorurile din urmă arătate mult regretatul i soț și părinte.

In numele familiei.

Zacharie Ganea m. p.
paroch gr. or.

* (Curiosum) Cetim in diariul „Hunyád“ ce apare in Deva: „Procurorul regesc a făcut arătarea la oficiul vicecomitelui, că sub conducerea protopresbiterului greco-oriental din Deva ar fi figurat la o procesiune între praporii biserice și steagul național român. Vicecomitele a întreprins îndată pașii legali.“

* (Revoluționari in Varșovia). In urma unei anunțări s'au făcut in Varșovia numeroase perchisiții și multe arestări. Această afacere o conduce procurorul tribunalului din Varșovia, in persoană ajutat de 50 gendarmi. Vatra principală a nemulțamitorilor Varșovieni, polonesi, s'a aflat in casa lăcătușilor Buch, Tomașevschi și Comp. Gendarmii aședați in giurul casei atraseră mult public, care stătă acolo până la orele două din noapte adecă cât dură perchisiția. Poliția spune lunei că caută falsificatori de note de bancă. Prin perchisiție aflară mai multe cărți și scrisori social-revoluționare in limba polonă, o mulțime de revolvere, pumnale, cartușe, etc. In zilele următoare se făcură arestări foarte numeroase, și in alte orașe precum Wilno, Osvejno, Lomza etc. Toți arestații sunt aduși in citadela Alecsandru din Varșovia. — După cum spune „Novoje Wremja“ din Petersburg, Impăratul Alecsandru a respins toate petițiile reprezentanților provinciali, cari cereau un fel de constituție.

* (Despre atentatul contra generalului Drenteln). Causa atentatului contra generalului Drenteln după cum scrie foaia rusă „Obseje Djelo“ a fost descoperirea și confiscarea tipografiei foaiei socialisto-republicane „Semlja i Wolja“ (Țară și Libertate). care s'a făcut chiar de generalul Drenteln. Aceasta era cea mai mare tipografie secretă din Rusia. Din ziua nămicirii acesteia mai in toate zilele

prima generalul scrisori anonime, in care era tacsat de subjugător al libertății și amenințat cu moarte. Este de mirare, că și moartea lui Mesenzeff, a fost căsunată printr'un cas de aceste. El descoperi intr'o latrină o presă litografică a comitetului revoluționar, care nu încetă de a l urmări până nu fu ucis.

* (Originea semilunei). De mai multe ori învățații s'au încercat de a căuta să afle la ce eveniment, la ce idee poate să se rapoarte emblema islamismului: semiluna. Ei se mulțamiră, la început, de a semnala prezența unei semiluni pe dosul mai multor monede de ale cetății Bizanțiu, monede ale cărora întâia față aveau figura Hecatei, și find că după opinionea primită până in timpurile din urmă, Turcii n'au decorat cu semiluna turnurile și stindardele lor de cât de la luarea Constantinopolei, s'a declarat că ei împrumutaseră acest simbol dela vechile monede bizantine.

Totuși câți-va învățați au obiectat, că Turcii profesau un prea mare dispreț pentru tot ce provenia de la dușmanii lor învinși, pentru ca să fi adoptat ca semn al credinței lor o figură care să ține de tradițiunile bizantine. Tot o-dată, ei descoperiră in istoria luării Constantinopolei, făcută de un martur ocular, venețianul Nicola Barbaro, o frază care părea a da soluțiunea problemei.

Barbaro povestește că, in timpul impresurării, a auzit de multe ori amintindu-se prorocia, că orașul nu va fi luat de cât numai dacă luna fiind plină se va arăta la orizont numai pe jumătate și intradever in noaptea de 22 spre 23 Mai 1453, dată asaltului final, a fost o eclipsă fiind luna plină.

Eată deci, diceau cu triumf învățații aceștia, misteriu explicat.

Între aceste, învățații, fiind încântați de descoperirea lor, rămaseră mai mulți ani fără să se mai ocupe cu cestiunea ce o credeau pentru tot-dea-una deslegată. Dar eată că un profesor din Universitatea de Copenhaga, d. Sibiern, având anul trecut oarecari indoeli in această privință începă să scormolească cu luarea aminte prin istoricii turci, mongoli, arabi și chiar chinezi din veacul al XII-lea până in al XV-lea; el află in aceștia că cu mult inainte de cucerirea Constantinopolei, Turcii se serviau cu emblema semilunei; cetele lor cari, in 1209, trecură in asalt peste marele zid chinezesc, aveau ca semn militar (istoricul contimporan Men-Hong mărturisește aceasta) un steag încungiurat cu nouă cođi de cal și cu o semilună deasupra.

Acest simbol din urmă provenia de la cultul păgân al stelelor la care Turcii erau dedați inainte de a deveni musulmani și pe care Mahomet îl proscrise cu atâte asprime.

Mai târziu, această origine fu uitată și in urmă după trecerea Khalifatului de-asupa capului Sultanului turcesc, acest semn al unui păgânism elementar, a devenit emblema islamismului, a căruia fundator pedepsia cu moarte pe sectatorii sabeismului, s'au ai cultului stelelor.

* (O raritate de memorie). Cetim in „Curierul Balasan“ următoarele: De mult cetirăm in diarele bucuressene, ba chiar auđirăm dela mai mulți bărbați însemnați de aici, că un domn Șapira prin produțiunile sale atrage admirațiunea fie-cărui. In timpul din urmă am publicat și noi in „Curier“ anunciul acestui domn mnemonic și fisiognomist dar cu toate aceste ne-am cam îndoit despre cele auđite sau publicate. Ne-am decis dar a l vizita. Prima lui vedere n'a făcut asupra noastră o impresiune mai deosebită, dar când ne-am uitat țintă la el, am observat in ochii lui acea profundă pătrundere și greutatea voluminoasă a cugetării, care e atât de

rară la oameni. Am purces apoi imediat a 'i vedea producerile, din care unele erau următoarele: D. Șapira ne-a prezentat un cod voluminos rugându-ne a' deschide ori unde și a spune prima literă din o pagină. Abia o pronunțam, eată că d-lui începui a recita pe de rost toată pagina. Ne dădu o biblie, i-am numit earăși inițiala unui cuvânt din o pagină, și d-lui ne recită toată fila. De 'l întrebam de un nume de botez, el ne spuse imediat capitolele, paragrafele și rândul din Biblie în care se găsesce acest nume. Ne puse de am deschis biblia și d-lui ne cită îndată numele ce se afla pe acea pagină. Din câte-va mii de cifre, ne spuse îndată ce cifră am eliminat din vre-o sumă oare-care. Un șir întreg de alte cifre mari scrise de noi, le recită în toate sensurile. Producțiunile d-sale de memorie sunt într'adevăr colosale. Biblia care e o scriere atât de mare, apoi codicele Napoleon, etc., le scie d-lui pe de rost. El ne spune de câte ori un cuvânt sau un număr oare-care se află în acele cărți. Talmudul e o carte de 36 volume. Iei un bold și împungi cu el în unul din aceste volume. D-lui ne spune îndată, prin care și câte cuvinte a pătruns boldul. Toate aceste științe a d-lui Șapira sunt într'adevăr surprinzătoare, și ne-a pus să 'i admirăm puterea neobicită a minunatei d-sale memorie. Dar — de ce să nu o spunem, fiind că e adevărat — am rămas în modul cel mai mare de admirație, la următoarea producție și eată cum: Voiam a' face o încercare. Aveam cu noi Istoria artelor antice de Winkelmann. 'L-am rugat să ne repete producțiile sale pe această carte necunoscută d-sale. D-lui luă cartea, o foileta puțin și ni-o înapoie. Ne spuse să o deschidem. Am făcut așa și 'i am spus un cuvânt din o pagină. D-lui ne duse ce se află pe acea filă și în ce rând. Ei bine aceasta ne-a făcut a admira pe d-nul Șapira. Dar să mai vorbim și despre justa d-sale judecată după fisionomie? Ar trebui să umplem foaia întregă. Cine vrea să afle restul n'are de cât să viziteze pe acest domn. Terminând conchidem astfel: Memoria d-lui Șapira e neobicită de tot, dar cu totul desvoltată prin studiu îndelungat, și merită admirația, și atențiunea tuturora. Visita ce 'i am făcut-o a fost pentru noi instructivă, și tot astfel va fi pentru ori-cine fie damă sau bărbat, copil sau bătrân. Noi îl semnalăm pe d. Șapira, ear publicul n'are decât să se încredințeze din cele spuse de noi.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Petersburg, 18 Aprilie n. Un ucas al Țarului instituie guvernatori generali provisorii, căror li se subordonează toate administrațiunile civile, institutele de instrucțiune și toate resorturile. Guvernatorii generali pot transpune persoane civile tribunalelor marțiale depărta persoane periculoase, aresta pe ori cine, supprime foi periodice și preste tot, pot lua toate măsurile de lipsă pentru susținerea linisței.

Bursa de Viena

din 18 Aprilie n. 1879.

London	117 30
Argint	—
Galbin	5 55
Napoleon d'aur (poli)	9 33

Economic.

Făgăraș, 11 Aprilie n. Proiectolitră: Grâu fl. 6.—6.40; grâu secăreț fl. 5.—5.60; secară fl. 3.30—3.50; cucuruz fl. 3.60—3.75; ovės fl. 2.20—2.25; mălaiu fl. 8.—8.50; Sămânță de cânepă fl. 8.—10 mazere fl. 8.—5.50 linte fl. 8.—8.50, fasole fl. 4.—4.50.

Budapesta, 12 Aprilie n. Timpul e noros și bogat de ploie, arăturile de primă-

vară înaintează cu încetul și sunt debia pe jumătate sfârșite, pământul a pătimit mult prin umezeli. Acum se arată că grânele au eșit binișor din eamnă precând multe pământuri sēmēnate cu secară trebuie arate a doua oară. De present oamenii sunt ocupați cu sēmēnatul morcovilor și crumpenilor pre când în mai multe locuri spicoasele de vară nu sunt sēmēnate. După sēr-bători se va începe sēmēnatul cucuruzului. Peste tot sēmēnăturile de primăvară sunt prin mulți factori nefavorabili împedecate, vegetațiunea însă e foarte puternică, carea dacă mai târziu nu vor intra geruri, ne îndreptățesce, a nădēdului în rezultate de recoltă la tot casul frumoase. Apostolii adevărați ai primăverii, rēndunele au sosit deja. Comunicația corăbiilor e foarte vicioasă transporturile de bucate pe Dunărea de jos sunt mari și foarte dese și avem nădējdea, că starea apei va rămâne pe timp mai îndelungat favorabilă.

În urma acestor împregiurări bune și negoșul bucatelor precum și a tuturor articulelor a luat un avantaj mai bun ca în săptămânile trecute și prețurile lor numai mică parte au rămas la statul quo din săptămânile trecute, celelalte toate s'au urcat. Așa notăm în special:

Grăul la 70,000 măji metrice s'a vëndut după calitate cu fl. 8.70—8.80;
Sēcara la 2000 m. cu fl. 5.70—6;
Orzul la 2000 m. cu fl. 7.75;
Ovėsul la 2000 m. cu fl. 5.50—5.95
Cucuruzul la 10—12,000 m. cu fl. 4.70—5.02;

Făina a trecut ca și mai înainte;
Asemenea și păstăioasele: mălaiul cu fl. 5.15—5.25; fasolea cu fl. 7—7.50; linte cu fl. 8—10; mazerea cu fl. 8.50—9; sēmēnță de cânepă cu fl. 9—9.25; sēmēnța de in cu fl. 13;

Unsoarea de porc fără vas cu fl. 46.50, promptă cu fl. 49—50;

Slănina cu fl. 39.50; sēul cu fl. 45; spirtul în marele cu fl. 29.50 per 10,000 litre %; lăunile au trecut per 56 chilogr. cu fl. 48—50; peile nelucrate din Bănat cu fl. 118—125; cele din Ardeal cu fl. 130—140 pro 102 de dărabe; peile nelucrate au avut căutare foarte bună și au trecut cu mult mai bine ca în săptămânile trecute.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 20 Mai și 1 Iulie imob. rămasului după Ioan Zsurmony în Demens (jud. cerc. Hașag); în 25 Aprilie și 26 Mai mobilele și imob. ținătoare de massa concursuală a lui Ioan Teleki și soșiei sale în Mocsă (rib. K. Vásárhely); în 30 Aprilie și 31 Mai imob. lui Valentin Nagy în Almosd (judec. cerc. Székelyhid); în 7 Mai și 7 Iunie imob. lui Mendel Neumann și soși în Deuș (tribunal Cluj); în 21 Mai și 30 Iunie imob. lui Iosif Szelak și soșiei sale în Máros-Vásárhely; în 19 Mai și 23 Iunie imobil. d-nei Alecsandru Asztalos în Șard (trib. M. Vásárhely); în 6 Mai și 6 Iunie imob. Raveci Danciu în Vinerea; în 12 Mai și 12 Iunie imob. rămasului după Carol și Susana Müller în Orăștie (trib. Deva); în 9 Mai și 9 Iunie imob. lui Martin Fikker în Cluj (trib.); în 13 Mai și 13 Iunie imob. lui Iosif Markovicu în Țapu (jud. cerc. Aiud); în 13 Mai imob. rămasului după Alecsandru Gödölöb în Abrud (jud. cerc.); în 10 Mai și 10 Iunie imob. lui Petru Enyed în Livete (trib. Szt. Udvárhely); în 13 Mai și 14 Iunie imob. d-nei Nicolau Olariu în Adămuș (trib. D. Szt. Martin); în 12 Mai și 13 Iunie imob. lui Sigismund Cseh în Szt. Udvárhely (trib.); în 7 Mai și 13 Iunie imob. lui Nicolau Florian alias Butmelvin în Brașov (trib.).

Nr. 68.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii parohiale gr. or. Feleag (Magyar Felek)

de clasa a III-a în protopresbiteratul Paloșului se escrie concurs până în 28 Aprilie a. c.

Emolumentele sunt:

1. casă parochială cu supra edificie economice și grădina de legumi de 1/2 juger;
2. Cimiteriul din giurul bisericeii preste tot cu pomi;
3. Porțiunea canonică de 2 1/2 jugere arătură și fēnaș;
4. Dela 97 familii cu fum câte una ferdelă veche de bucate în grăunțe și stola îndătinată.

Concurenții își vor adresa suplicele lor instruate conform prescrișelor statutului organic până la termenul susarătat scrisului.

Paloș, 15 Martie 1879.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m. p.
adm. prot.

Nr. 67.

3—3

EDICT.

Maria Cuileiu (Todica) din Haș-faleu, carea de 7 ani în mai multe rēnduri a părăsit pre legiuitul ei bărbat, Petru Ban din Felția cu doi prunci minoreni pripegind prin Brașov și alte cetăți din țară, eară acum din 1 Ianuarie 1878 pribegesște prin țara Barsei și Treiscaune fără a se pute sci cu siguritate locul petrecerii ei, se citează, ca în termenul de un an și o di dela datul de față să se prezenteze inaintea subsemnatului for matrimonial seau ea seau plenipotențial ei, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat asupra-i.

Paloș 12 Martie, 1879.

Forul matrimonial gr. or. al trac-tului protopresbiterat al Paloșului.

Teofil Geaja m. p.
adm. prot.

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumit prin o **esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vârtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobit etc. etc.

Cataloage ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 1

Praturile musante lacsative din Elöpatak

conțin compozițiunile chimice solutive ale apelor minerale renumite din Elöpatak.

Un efect eminent au aceste praturi la catar de stomach, spasmi de stomach, slăbiciune de mistuire, lipsa de apetit, arsură în gât, umflături de ficat și splină, îngroșarea ferei, petri în feară și gălbinare, la respirarea grea și baterea de inimă, gazuri în testine, boala apei, hemoroide, la afecțiuni cataralice ale rerunchilor, a beșiceii și canalului de urină, în contra formării de nēsip, la catare cronice și umflături ale matricei, curgere, dispozițiune la vērșarea de sänge, la ameteți, suirea sängelui cătră cap și cătră piept.

Aceste praturi întrec în efect atât **sarea scumpă de Karlsbad**, cât și **praturile lui Seidlitz**.

Prețul unei scătuite ce cuprinde 12 doze cu îndreptariul spre folosire cu tot **80 cr.**

Depositul general: În Brașov la apotecariul **Szava;** în Sibiu la **F. A. Reissenberger**, comerciant.

[13] 2—12

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărirea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dēnsul, a căror sunet este mai adēnc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sunt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative și de mână**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[15] 1